

"Van Rups tot Vlinder: Gedachten over Opgroeien en Opvoeden"

Ik zit stilaan in de niet-schattige fase van opvoeden. De fase dat de frustraties en moeite niet meer gecompenseerd wordt door heerlijke babylachjes of een peutergezichtje vol choco.

Mijn Instagram heeft geen foto's meer van kleine handjes vol vingerverf. En maar heel zelden krijg ik mijn 5 kinderen tegelijk op de foto zonder dat iemand met zijn ogen draait of stiekem een ongepast gebaar maakt.

Ze kunnen al zoveel zelf, er is al zoveel om trots op te zijn. Maar weet je...

Opgroeien is moeilijk... Het is als een kleine rups, omgeven door een cocon. Die wroet zich los en vecht en doet wat zij maar kan om bevrijd te zijn uit dat wat eens een veilig omhulsel was. Zij heeft geen hulp en geen werktuigen om het makkelijker te maken. Geen idee wat daarbuiten zal zijn.

Zij voelt alleen dat het nodig is om los te breken, om op die manier iets helemaal anders te worden dan dat kleine rupsje.

Opvoeden is moeilijk... Het is als toezien hoe een kleine rups, waar je zo veilig een coconnetje rond gebouwd hebt, losbreekt en vecht tegen die veiligheid. Het is je afvragen of het wel goedkomt, of de rups wel sterk genoeg zal zijn daarbuiten. Het is soms te weinig helpen, en soms te veel. En nooit weten welk van die twee het zal zijn. En het is wachten, heel lang wachten. Tot de worsteling voorbij is en je kleine rups geen rups meer is.

Binnenkort zal onze vlinderstruik weer bloeien. Honderden vlinders vinden dat de mooiste plek op aarde om zich aan te laven en hun dagen door te brengen. Hopelijk zullen mijn eigen vlindertjes ook steeds de weg terugvinden naar hier. En intussen doe ik het enige wat verstandig lijkt: hun leven in Gods hand leggen.

Reninca D'Joos

Ik zou willen dat ik jou ...

Kon beschermen tegen alles
Tegen het donker van de wereld
Tegen pijn, gebrokenheid

Alles goed doen, zodat jij
Als ik je los moet laten
Je geliefd weet,
Je gezien voelt
En bent wie je moet zijn

Maar hoe ik ook mijn best doe
Het voelt zo vaak te weinig
En mijn vleugels zijn zo kort
En de dagen gaan zo snel

En er zijn zoveel vragen
Waar ik het antwoord op moet zoeken
En wat ik wil doe ik soms niet
En wat ik niet wil soms juist wel

Maar als ik even stil word
En als ik even luister
Dan fluistert in mijn hart
'Ik ben er altijd bij'

En dan leg ik maar opnieuw
Jouw leven in Zijn handen
Want ik weet Hij is bij jou
En Hij is ook bij mij

Made by Alett